

Divertir-se. Tot s'hi val?

És la part dura de la feina d'educar els fills...

Qüestions per al diàleg:

- 1 L'espai, les estones o les activitats que hom fa per divertir-se poden estar al marge dels valors i les normes socialment i civilment acceptades?
 - 2 Com acostumen a passar les estones d'oci els nostres fills / alumnes? Coneixem els seus amics, el que acostumen a fer, on van? En parlem amb ells? Com?
 - 3 De quina manera la iniciativa de pares, professors o monitors pot suggerir, orientar l'oferta d'oci dels nostres fills?
 - 4 La confiança és l'actitud bàsica per a educar, i més en l'adolescència. Com acompanyar, estar al costat, escoltar i corregir, si cal, deixant clar que hi uns límits que no podem admetre que es traspassin?
 - 5 Quina és per a nosaltres l'actitud correcta front a un "disbarat" puntual dels nostres fills? Com entenem les accions dels mossos, de la guàrdia urbana, etc.
- Parlem-ne tots plegats!**

La mare d'en David està amoïnada... ha caçat al vol una conversa pel mòbil entre el seu fill i en Lluís, un amic de tota la vida, ... i no li ha fet bona impressió. El dissabte, acompanyen en David al partit de bàsquet, allà es troben amb el pare d'en Lluís que els proposa endur-se el seu noi perquè els dos amics passin junts la tarda del dissabte. Com que tots insisteixen... ells cedeixen, una mica a contracor.

- Abans de les 9 has de ser de tornada a casa, David.
- Síííí, no patiu, que estaré amb el Lluís.
- Estareu jugant a alguna cosa, a casa?
- Potser sortirem a fer un tomb per la plaça i trobar-nos amb alguns companys de la classe ...
- Només per la plaça, eh! Que jo us estaré vigilant! - diu mig en broma el pare d'en Lluís
- Abans de marxar, el pare d'en David, li diu al pare d'en Lluís:
- Ja cal que els vigilis bé aquests dos, que no ens en refiem del tot! En arribar a casa us trucarem i us expliquem una cosa.
- Quan es truquen, decideixen de veure's i parlar una estona. La mare d'en Lluís pregunta si passa alguna cosa, i la mare d'en David li explica les seves sospites:
- Els nois es troben per fer "pintades" en algun lloc del barri, amb altres nanos, durant el cap de setmana. Tu has vist o has sentit res sobre aquest tema?
- Mira, a mi em va estranyar que en Lluís s'enfadés molt amb mi perquè li volia obrir la bossa d'esport, l'altre dia...
- Els pares d'en Lluís inicialment no s'ho poden creure. Però mentre els nois estan amb la Wii, els pares miren la bossa del seu fill i hi troben uns esprais... es queden glaçats.
- Un disbarat, tots l'hem fet, quan érem com ells... - diu el pare d'en Lluís.
- Però per divertir-se no tot s'hi val, no? - Els pregunta la mare d'en David.
- No, no es pot acceptar de cap manera que es diverteixin tot fent malbé portes i façanes del barri.
- A més, els poden detenir... que fer pintades és delictes!
- Què dius! Això és més seriós, doncs.
- Avui mateix, al Lluís li cau un bon càstig!
- Em sembla que a més del nostre disgust i que estem molt enfadats, cal pensar de quina manera els fem veure que fer pintades no està ben fet.
- Al cap d'uns minuts, el "cal fer-hi alguna cosa" es va imposant. I comença una pluja ràpida d'idees entre tots. Després cadascú a casa seva farà el que cregui més oportú.
- Ara mateix, el que primer ens cal fer és preparar-nos per afrontar el xàfec que ens caurà al damunt quan els nois ens tirin en cara el fet d'haver escoltat les seves converses i mirat les seves bosses.
- És la part dura de la feina d'educar els fills...

www.escolacristiana.org?butlleti=55&article=28